

Xông vào đấu trường (39 manh mỗi #10)

Chương 25 : Chương 25

CHƯƠNG 21

“Đừng tin họ.”

Những lời sau chót của Amy vang vọng bên tai Dan. Mọi thứ diễn ra quá nhanh: Hamilton và Eisenhower nhảy xuống từ vách đá, Hamilton chụp lấy Dan, Eisenhower quơ cây rìu với mọi người và tuyên bố: “Tụi tao mang Dan theo đi giành giải thưởng. Mọi người khác - lùì lại.”

Amy chạy tới bên Dan, khóc, “Để tôi hôn tạm-biệt em tôi đã!” ọe - nhưng[LNN1] Dan đã biết rằng con bé sắp thì thầm gì đó với nó. Nó hy vọng rằng sẽ là cơ hội cố gắng nhồi nhét lần cuối cái gì đó về Shakespeare vào đầu nó hay đại loại gì đó về việc cẩn thận khi leo núi. Nhưng, “Đừng tin họ” ư?

Hamilton đang mang mình theo leo lên một vách đá. Tụi mình đang ở trên cao cả ngàn mét. Nếu ảnh buông mình ra, mình sẽ là một đồng thệ nát bét. Và mình không nên tin ảnh ư?

Dan đã từng tin Hamilton - khi mà hấn không loanh quanh bên lão bố. Nhưng Eisenhower chỉ cách có vài bước chân, leo lên vách núi ngay cạnh bên con trai lão. Eisenhower có thể dễ dàng túm lấy và thọt một dao cắt đứt sợi thừng giữ Dan ở sau lưng Hamilton. Hoặc là Eisenhower có thể nói Hamilton tự mình cắt sợi thừng đó. Dan run rẩy.

“Em có tính di chuyển không đó?” Hamilton hỏi. “Nó làm anh chậm lại một chút đó.”

Phía bên dưới, đá rơi lả tả xuống khỏi vách núi. Dan rùng mình làm Hamilton mất điểm đặt chân và đá những viên đá đi. Hamilton đang treo trên vách núi chỉ với hai ngón tay. Dan nín thở trong khi Hamilton tìm thấy chỗ đặt chân cho cả hai chân mình.

“Đừng có làm trò đó nữa đó!” Eisenhower quát lên với Dan. “Đừng có làm con tao bị nguy hiểm!”

Dan thở thật nhẹ nhàng. Nó tưởng tượng cảnh sẽ ra sao nếu được ba mình bảo vệ giống như vậy.

Giờ không có thời gian cho những chuyện đó, thực sự. Bởi vì nó có thể lỡ lời và nói với Eisenhower như là, “Ông biết đó, tui lẽ ra có thể leo núi với ba tui lúc này – nếu ông không góp phần giết chết ổng.”

Eisenhower nhìn chăm chăm nó càng lúc càng khó chịu hơn, và trong giây lát Dan sợ rằng mình đã nói to suy nghĩ của mình.

Không, lão chỉ đang nhìn để tìm chỗ đặt tay kế tiếp, Dan tự nói với bản thân. Bất động. Mà sẽ an toàn cho tới khi lên đến đỉnh vách núi.

Dan nhận ra rằng hai gã nhà Holt quay trở lại mang theo nó vì họ thật sự nghĩ rằng họ cần nó để giải câu đố đang đợi cả bọn trên đỉnh vách đá.

Nhưng rồi sau đó thì sao?

Eisenhower sẽ làm gì với nó?

Chuyến leo lên thật dài, thật chậm.

Sau khi lên một nửa đường, leo xuống, và lại leo lên lại với Dan trên lưng, Hamilton đặt chân vào một khu vực mà hẳn nghĩ chẳng có gì ngoài đá. Đá bao quanh hẳn, bên dưới hẳn, đá cào nát mặt hẳn khi hẳn vươn lên càng lúc càng cao.

Rồi cũng đến lúc hẳn vươn tay lên cao và chỉ có không khí bên trên. Hẳn đặt tay xuống nền đất bằng, thả lỏng những ngón tay sau tất cả.

Bọn hẳn đã lên đến đỉnh.

Giờ thì sao nào?

Cả ba chúng ta sẽ giải quyết một câu đố, Hamilton tự nói với bản thân.

Chúng ta sẽ thắng giải thưởng. Và - nhà Holt chúng ta sẽ chia sẻ với Dan và Amy. Ba đã hứa vậy.

Hắn và Eisenhower leo thật cẩn thận lên khe đá hẹp nằm trước cánh cửa. Hai người bắt đầu kéo sợi dây thừng, mở các khóa an toàn. Ngay khi được giải thoát khỏi mớ dây nhợ lòng thòng, Dan bổ nhào về phía cánh cửa và bàn phím.

"Đ- đoán là tôi nên bắt đầu giải quyết cái này," nó nói gấp gáp, giọng cao vút. Miệng nó thật sự khô khốc sau chuyến leo núi. "R-rồi thì tôi đoán là sẽ còn cả tá câu đố mấy người cần tôi giải, sau khi đi vào. Có lẽ mấy người sẽ cần cả sự giúp đỡ của Amy và Nellie nữa."

Dan run lấy bầy khi bước đi - như thể đôi chân nó đã leo trèo rất nhiều, dù rằng nó không hề leo bước nào.

Rồi nó vấp ngã.

Dan ngã thẳng về phía cánh cửa và bàn phím, hai tay dang rộng. Lòng bàn tay của nó đập thẳng vào bàn phím, đập vỡ luôn bàn phím.

Cánh cửa trượt mở.

"Mày sao mà biết," Hamilton làu nhàu, nhìn lên từ dây thừng của mình. "Đoán là chưa từng có thủ thuật nào đặc biệt cỡ vậy. Không câu đố hay đố toán gì luôn."

Dan giật nảy người lùi lại từ chỗ bàn phím như bị điện giật. Nó xoay người, mắt mở to và sợ hãi. Nó nhìn nhanh về phía Eisenhower, rồi lao về phía Hamilton.

"Không!" nó hét lên. "Mấy người sẽ còn cần tui sau mà! Mấy người vẫn cần sự giúp sức của tui!"

Nó túm lấy tay Hamilton và lùi ra trốn sau lưng hắn.

Hamilton sẽ ổn nếu không bị quá ngạc nhiên. Hoặc là nếu hắn không vừa leo lên từ nguyên một vách đá. Hoặc nếu Dan không mất thăng bằng nghiêm trọng.

Nhưng Dan đã kéo hơi quá mạnh. Hamilton phải giật ngược lại để khỏi bị nhào xuống từ rìa đá hẹp. Hấn làm hơi lố. Cả hấn và Dan mất thăng bằng. Hai đứa rơi - và rơi.

Rơi khỏi rìa vách đá.

LINK Truyện:

Xông vào đấu trường (39 manh mỗi #10)

<https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/xong-vao-dau-truong-39-manh-moi-10-3750340.html>

LINK Chương này:

Chương 25

<https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/xong-vao-dau-truong-39-manh-moi-10-3750340/chuong-25.html>